

10 de desembre de 2012

Discurs ple investidura de Jordi Ballart com a alcalde de Terrassa

Digníssimes autoritats, terrassenques i terrassencs, amigues i amics,

Bona nit a tothom, bona nit als ciutadans i ciutadanes que ens segueixen a través dels mitjans de comunicació, a les persones que estan en aquesta Sala de Plens i també als diferents espais que hem habilitat perquè hi càpiga tota la gent que ha vingut. Els agraeixo la seva presència.

Vull donar les gràcies abans que ningú a Pere Navarro i retre-li un homenatge, crec que molt merescut, pels 10 anys que ha estat al capdavant de la nostra ciutat, per l'empenta que li ha donat i que ens permet afrontar els reptes del present i del futur des d'unes bases molt sòlides.

Gràcies Pere. Has estat un gran alcalde, un mestre, un exemple i un referent per tots nosaltres.

Gràcies també als regidors i regidores que formen l'actual Govern Municipal, fruit del pacte de govern, lleial i sòlid, entre el PSC i ICV-EUiA. Gràcies pel vostre vot en aquest Ple.

Avui comença una nova etapa.

Des d'avui em poso al vostre servei com Alcalde de Terrassa.

Amb l'ajuda de tots seré un bon alcalde. Un alcalde de tothom i per a tothom. Dedicaré totes les meves forces i capacitats a servir aquesta ciutat i cadascuna de les persones que la formem, a vetllar pel nostre present i construir el nostre futur. Un futur de nous models productius, innovació i oportunitats. Una Terrassa on es preserva l'estat del benestar i on es facilita la creació de llocs de treball.

He estat socialista des de sempre. Porto en el meu cor els ideals i els valors que m'han transmès la meva família i moltes persones que m'han marcat amb el seu exemple, que m'han inspirat amb les seves paraules. Llibertat, igualtat, justícia, progrés, dignitat. Per a mi no són només belles paraules, grans ideals teòrics que després s'obliden en el dia a dia. Les tinc presents contínuament i intento pensar sempre si cada cosa que faig o dic és coherent amb aquests valors.

Hi ha un altre valor que hauria de ser universal, ni de dretes ni d'esquerres, però que no es practica tant com es diu. L'honestedat.

Per a mi és fonamental a la política, a la feina, en qualsevol moment de la vida. I va lligada amb la transparència.

Honestedat i transparència: dos valors o principis, que són també un deure, un compromís.

Demà, quan vagi a fer la meva declaració d'interessos, com marca la llei, simplement escriuré que tinc el mateix que tenia. Un cotxe de fa 7 anys i un pis de 50 m2 amb hipoteca en un barri de la ciutat. El meu sou ja era i seguirà essent públic, es pot trobar a la web municipal. Declaro això, aquí, en aquest Ple, perquè realment ho estic dient davant dels ciutadans i les ciutadanes de Terrassa. Sóc el que veieu, ni tinc ni tindrè res a amagar, ni ara ni el dia que plegui.

En el futur, insistiré i repetiré molt aquests valors.

Llibertat, igualtat, justícia, honestedat, diàleg, treball, fermesa.

La política s'ha de fer amb valors. No és només fer coses. Tampoc no és guanyar eleccions. Ni dir sempre que sí a tot perquè potser així la gent et votarà. Estic convençut que aquests valors ens ajudaran a sortir del moment difícil que estem vivint a Terrassa, a Catalunya, a la resta d'Espanya i arreu d'Europa.

Estem travessant diverses crisis alhora. La crisi política, l'econòmica i la territorial o institucional. I encara n'hi afegiria una quarta, la crisi del model d'Europa.

Per fer-hi front són imprescindibles aquests valors que he esmentat i que tindrè molt presents cada dia com a Alcalde de Terrassa.

Aquestes darreres setmanes molta gent m'ha preguntat: ¿quina mena d'alcalde seràs? També jo m'ho he preguntat. I vull respondre aquí, davant dels representants dels terrassencs i terrassenques, adreçant-me també directament a tots els ciutadans i ciutadanes.

Ja ho he dit abans i ho repeteixo d'una manera expressa: seré un alcalde de tothom i per a tothom.

Represento el vot majoritari a Terrassa a les darreres eleccions municipals. Però seré l'alcalde de tothom, sense distincions, per liderar la sortida de la crisi sense deixar ningú pel camí, sense deixar de lluitar per tal que els terrassencs i terrassenques no hagin d'anar enrere en temes com la sanitat i l'educació. Per una Terrassa amb igualtat d'oportunitats per a tothom.

Per convicció i perquè en aquest moment, més que mai, el que convé a Terrassa és unitat, consens, pacte. El que li convé a aquesta ciutat és que sumem totes les forces que tenim. I no em refereixo només als partits polítics: parlo de tothom, d'empreses, d'organitzacions, entitats i associacions, de grups, de persones sumades d'una en una per assolir un objectiu col·lectiu.

L'Alcalde de Terrassa està compromès des del primer moment amb aquesta unitat que tant ens convé. Unitat, consens, pacte, això és el que necessitem.

El diàleg és important per avançar a la societat, en tots els aspectes, i com a Alcalde estaré obert sempre a conversar amb els ciutadans i ciutadanes de Terrassa. A vegades en persona, cara a cara, al carrer, en un acte oficial, al despatx, on sigui. D'altres per telèfon, a la televisió, per carta, per correu electrònic, al twitter, al facebook. On convingui.

Jo no vull ser només un polític 2.0. Vull ser el millor alcalde possible, estar el més a prop possible de les persones, dialogar, comprendre, escoltar. Això és imprescindible. Estic convençut que és el que els ciutadans i ciutadanes esperen dels seus representants. Que no ens tanquem als despatxos. Que no parlem un llenguatge que la gent no parla al carrer o a la feina. Que no posem barreres.

Sempre he cregut que el treball en equip és l'única manera d'arribar a tot arreu i de fer les coses millor. Evidentment, ser alcalde implica una sèrie de responsabilitats i sovint comporta també prendre la darrera decisió. Jo no defugiré en cap moment aquesta responsabilitat, però ho faré dintre d'aquest esperit de treball en equip: en el meu entorn més immediat, en el Govern Municipal, en aquest Ple, en el conjunt de l'Ajuntament de Terrassa i a tot arreu on participi o sigui present.

Les coses s'han de dir pel seu nom, i això és el que ha de fer un Alcalde. Direm les coses pel seu nom, amb franquesa i sinceritat. Ho faré públicament i en privat. Si hem de reconèixer errors o rectificar, ho farem. Si s'han de dir coses difícils o dures, no les amagarem. Crec que la sinceritat és la

base del diàleg i de la confiança, aquí, en aquest Ple Municipal, i en qualsevol moment i a qualsevol lloc.

La confiança ens l'hem de guanyar cada dia. Els ciutadans i ciutadanes voten i donen la confiança a qui creuen que la mereix, lliurement. Però s'ha de demostrar cada dia que mereixem aquesta confiança, i així ho faré, amb tota la humilitat, amb tot el meu esforç.

Avui, 10 de desembre, es commemora l'aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. La construcció d'un món millor, solidari, sense violència ni injustícies, només és possible amb el compromís general de promoure els drets i les llibertats de totes les persones. També les ciutats hi juguem un paper. Des de Terrassa treballarem, sempre, plegats, per garantir que els terrassencs i terrassenques gaudeixin d'aquests drets.

Estem vivint temps difícils. Temps difícils per a gairebé tothom. Excepte per a una petita minoria a la qual les coses li van bé o fins i tot millor que mai i que està aprofitant la crisi per guanyar riquesa i poder, per imposar un model de societat que no és el que volem la immensa majoria.

Penso en les persones en atur, en els més de 23.800 terrassencs i terrassenques que no tenen feina.

Penso especialment en els joves, en aquest més del 50% de joves a l'atur que són una de les grans tragèdies d'aquest país justament perquè no troben feina. Amb la gran contradicció que són els joves més ben preparats de la nostra història.

Penso en les persones que lluiten i busquen sortides. En la gent emprenedora que tira endavant un projecte potser modest, però carregat de somnis i de futur.

En la gent que té una empresa, un negoci, una botiga, i aguanta i intenta fer les coses bé, buscar oportunitats com sigui, resistir o reinventar-se.

Penso en la gent que treballa en entitats socials de tot tipus al servei de les persones que més ho necessiten, gent que intenta arribar a tot arreu i que no es resigna ni es rendeix. Cada vegada que he estat amb aquesta mena de gent m'he adonat de la seva modèstia i de la seva grandesa.

Totes aquestes persones més o menys anònimes estan demostrant, dia a dia, què és el que tenim de millor i de més humà en aquesta societat i ens estan dient que podem resistir la crisi i que tenim futur si lluitem tots plegats.

Penso en la gent gran i els admiro. Quina lliçó que ens donen en moltes ocasions!. Hi veig els valors dels que parlava abans. Moltes persones grans han treballat molts anys per tirar endavant les seves famílies, la ciutat, el país.

Són generacions a les quals devem l'estat del benestar, l'asfaltat dels carrers, les escoles i hospitals, gent que té sovint orígens modestos i que ha pogut portar els seus fills a la universitat.

I ara veuen perillar tot el que han construït i en molts casos han esdevingut el suport imprescindible de les seves famílies, dels seus fills i néts, que necessiten dels avis i les àvies per resistir.

Penso en la gent que ha perdut el seu pis amb un desnonament i que té encara un munt de deutes.

Penso en les dones que encara pateixen desigualtats i molt especialment en les que encara són víctimes de maltractaments. Un record especial avui per les dones mortes de manera violenta a

Terrassa, i un propòsit ferm: totes les persones, tots els agents de la nostra ciutat hem de lluitar per tal que no hi hagi cap més víctima.

Penso en les persones amb discapacitats, que necessiten una societat generosa i solidària per superar barreres i anar més enllà.

Penso també en tota la gent que treballa en projectes solidaris, que estan ajudant milers de persones a tirar endavant, a donar esperança i a fer la crisi una mica menys dura, tot mostrant la cara més humana de la nostra societat.

Penso en les persones que han arribat a Terrassa provinents d'arreu de Catalunya, d'Espanya, del món. En com es relacionen amb la ciutat i amb tots els veïns i veïnes, en com entre tots ens esforcem per un projecte conjunt de convivència i respecte.

Penso també en moltes persones, en col·lectius que encara ara veuen qüestionats i menystinguts els seus drets i llibertats. Per motius diferents: la religió, la orientació sexual, el color de la pell.... És responsabilitat de tots i totes impedir aquestes injustícies i desigualtats.

Aquesta és la mena de gent, com la majoria de nosaltres, que viu, que té somnis, que passa temps dolents, que està preocupada, que ha d'ajudar algú del seu entorn, que a vegades té por.

Aquesta és la gran majoria de la nostra societat a la qual em dec i ens devem tots, i a la qual hem de donar respostes. No tot es pot fer des de la política i les administracions públiques, i encara menys des d'un Ajuntament, que són, som, administracions sistemàticament menystingudes, amb comptades excepcions, pels governs central i autonòmic.

Entre tots i totes hem de buscar respostes i solucions. Podem fer moltes coses. I les farem. Farem tot el que puguem i una mica més.

La gent espera molt de nosaltres. No sempre la política està a l'alçada del que voldria la societat. I també és cert que no tothom vol ni espera el mateix i que la política té tantes limitacions com qualsevol activitat humana.

Tanmateix, això no ha de ser excusa per no oferir a la gent el millor de nosaltres mateixos. Treballaré amb totes les meves forces, tots i cadascun dels dies de la setmana. I sé que no estaré sol. Ho faré amb tots vosaltres.

Com alcalde, tinc per endavant gairebé 900 dies de mandat. Són moltes hores, molts mesos, dos anys i mig fins a la primavera del 2015, i tenim temps per fer moltes coses. Hem de començar per prioritzar.

He triat 4 prioritats, les que crec que són fonamentals i coherents amb el Pla de Mandat que s'ha fixat el Govern Municipal i que va aprovar aquest Ple.

La primera:

- A Terrassa farem front a la crisi sense abandonar ningú.

L'estat del benestar és viable. No és cert que no ens ho podem permetre. No és cert que no sigui rendible, ans al contrari, el benestar és un dels millors negocis que han fet i fan els països més pròspers i justos, els països on la gent viu millor i que tenen una economia més forta.

A Terrassa ni hem fet ni farem retallades indiscriminades. Estic convençut que el manteniment de l'estat del benestar és perfectament viable. Una prova contundent és que hi dediquem molt menys percentatge, insisteixo, percentatge, que altres països que van molt millor, o almenys no tan malament com nosaltres.

L'Ajuntament, en aquest mandat i en la part final de l'anterior, ha anat reorientant els pressupostos i les prioritats en funció de la resposta social que calia donar a la crisi. Vam prioritzar els serveis socials, l'educació, la formació i les polítiques de reactivació econòmica. Aquestes segueixen sent les grans línies polítiques d'aquest mandat i probablement caldrà mantenir-les fins a més enllà.

El cert és que els recursos municipals també es veuen afectats per la crisi, perquè provenen dels ciutadans i ciutadanes i de l'activitat econòmica. N'hi ha que ens arriben des d'altres administracions, reduïts pels mateixos motius en alguns casos, o en d'altres per incompliments flagrants dels compromisos. Hi ha administracions que no paguen el que ens deuen. La Generalitat ens deu gairebé 17 milions d'euros.

Ho puc reclamar amb l'autoritat moral que em dóna el fet que aquest Ajuntament no té factures als calaixos ni deutes impagables, que aquest Ajuntament paga els seus proveïdors correctament, des de fa molts anys. Nosaltres complim els nostres compromisos i per això podem exigir que també ens paguin el que ens deuen, perquè aquest deute impedeix a l'Ajuntament de Terrassa fer moltíssimes coses.

Tot i així, gràcies a una gestió molt prudent de les finances municipals, hem pogut suavitzar l'impacte de la crisi i de la baixada dels ingressos, reorientar els pressupostos, potenciar uns serveis i reduir-ne d'altres i ajustar-nos a les necessitats i als ingressos.

A l'Ajuntament de Terrassa seguirem demostrant que aquesta és la manera sensata de fer les coses i d'escoltar el que vol la majoria d'aquesta societat, fins i tot més enllà de les diferències ideològiques. Perquè tothom, tard o d'hora, s'adona personalment de tot el que ens aporta l'estat del benestar: qualitat i esperança de vida, serveis, oportunitats o suport en els moments difícils, progrés econòmic i social.

En aquest sentit, apunto com a exemple una línia de treball que ara és imprescindible i urgent, i en la qual la nostra ciutat ha estat pionera a Catalunya i a la resta d'Espanya. Penso en potenciar l'Oficina d'Intermediació Hipotecària, en demanar més implicació als jutges que no ordenin més desnonaments fins que tinguem una llei justa. A Terrassa impulsarem canvis normatius que penalitzin els habitatges buits dels bancs. No podem tolerar l'incompliment de la funció social de la propietat i hauré de denunciar i sancionar aquests incompliments, en benefici dels més necessitats. Afavorirem els lloguers socials i crearem un nou servei d'habitatge social que tregui el màxim rendiment dels recursos que ofereix l'Ajuntament en aquest camp.

La segona:

- A Terrassa buscarem la unitat i la suma d'esforços per sortir de la crisi.

Ningú no se'n sortirà tot sol. Ens necessitem els uns als altres per sortir d'aquesta crisi. Necessitem les capacitats i qualitats de tothom, del sector públic i del privat.

El que li convé a Terrassa és un gran "acord de ciutat". Un acord que plantejaré de forma molt oberta, tant, que ni tan sols li vull posar un nom. Ja li posarem entre tots.

El farem possible amb diàleg, amb ganes d'arribar a acords, amb flexibilitat per apropar posicions, però sobretot, sobretot, entenent que cadascú de nosaltres només anirà bé quan la ciutat vagi bé.

No parlo de fer grans documents ni grans declaracions teòriques que després costa de concretar. Parlo d'anar per feina, que és el que ara toca.

Estic segur que en poc temps podem definir els interessos generals de la ciutat en els quals pot estar d'acord una amplíssima majoria. I per tant, que una amplíssima majoria treballi també al servei d'aquests interessos, amb eficàcia, amb visió de futur, amb ambició.

A Terrassa, de totes les crisis anteriors n'hem sortit així, reinventant-nos, cooperant. Les imatges de les riuades del 62, que aquest any hem recuperat en la memòria ciutadana, ens recorden aquesta mateixa lliçó.

Tindrem tota la força del món si sumem totes les forces.

La tercera prioritat:

- A Terrassa treballarem prioritàriament per reactivar l'economia local i la del país.

El pacte de ciutat ha d'anar fonamentalment en aquesta direcció: reactivar l'economia terrassenca. Necessitem, com tantes altres ciutats i pobles del nostre país, crear feina, atraure empreses, aconseguir que les que ja tenim resisteixin i puguin créixer...

Però a Terrassa ho podem fer millor i més ràpid que en altres poblacions. No hi ha cofoisme sinó sentit pràctic, en aquesta afirmació: cadascú té uns motors econòmics, educatius, culturals, turístics... Els hem d'aprofitar.

Terrassa és un extraordinari motor econòmic, educatiu i cultural, perquè aquí aquestes tres facetes han anat sempre lligades. Ens trobem, a més, en una posició geogràfica clau, en el marc de la gran regió vallesana, molt lligada a la Barcelona metropolitana i excel·lentment comunicada.

Necessitem que ens ajudin a aprofitar les potencialitats de Terrassa i de tot aquest sistema urbà, necessitem que els governs de Catalunya i d'Espanya entenguin que han d'apostar per les ciutats i les àrees que ja són motors en algun àmbit, on hi ha una potent estructura que, ben orientada i amb l'ajut necessari, pot tirar de la resta del país.

No ho podem fer sols. I demanaré als governs de Catalunya i d'Espanya que ens hi ajudin, no només perquè això interessa a Terrassa, sinó perquè és el que li convé al país sencer i amb urgència.

Ens convé que els governs català i espanyol prioritzin àrees i ciutats com Terrassa, que donin facilitats fiscals, que potenciïn infraestructures, que atreguin inversions i projectes empresarials i que tibir de la resta del país.

Per això, demanaré molt aviat una reunió oficial amb els presidents dels governs català i espanyol, i hi aniré amb els representants del teixit econòmic terrassenc. I no hi anirem per demanar, sinó per oferir-los l'oportunitat de fer la millor inversió possible en aquests moments i fer-la a Terrassa.

Terrassa compta amb un extraordinari teixit empresarial, de recerca, educatiu, universitari i comercial. Compta també amb infraestructures i espais molt competitiu perquè s'hi instal·lin empreses i activitats.

Penso, per exemple, en el Parc Científic i Tecnològic Orbital 40, en el Parc Audiovisual de Catalunya, en el centre universitari de Torrebónica, tots ells situats en l'eix de l'autovia orbital B-40. Terrassa compta amb potents empreses nacionals i internacionals en els sectors més capdavanters. A més,

està situada en un lloc estratègic dintre de l'arc metropolità de Barcelona i de l'eix europeu de l'E-9, un lloc excel·lent per plantejar-nos el repte de treballar per assolir una potent capitalitat comercial.

Tots aquests actius, que, sumats, ens donen un excel·lent posicionament, no són suficients per reactivar l'economia terrassenca. Ens calen dues coses. Una ja l'he esmentat, el suport actiu dels governs català i espanyol. L'altra mancança és el crèdit a les empreses existents o als projectes dels emprenedors.

Hem perdut la Caixa de Terrassa. I a vegades ho he apuntat en alguna conversa amb l'equip. Seríem capaços, de recuperar aquesta idea? De trobar la manera de recuperar l'esperit emprenedor i posar les bases per a un millor crèdit a les nostres empreses?

Hem de buscar una sortida a aquest cercle viciós del crèdit i la banca, que ens permeti que aquesta ciutat pugui impulsar projectes que creïn riquesa, feina i oportunitats de desenvolupament. Em pregunto si seria possible buscar una sortida pròpia, terrassenca, a aquesta necessitat de trobar diners per invertir-los aquí, en projectes que es desenvolupin aquí, que siguin viables i competitius, que contribueixin al progrés de la ciutat. Projectes grans, petits, mitjans, d'alta tecnologia o no, de sectors més innovadors o més clàssics, però seriosos, fermes, ben orientats i viables. Just el que necessitem.

Segur que trobarem alguna pista, alguna idea suggestiva i inspiradora, en els orígens de les caixes d'estalvis o de cooperatives de crèdit o altres instruments similars nascuts cap a finals del segle XIX amb una potent visió social i de futur, de servei a la comunitat, de rigor en la gestió, de recerca del benefici col·lectiu. És una línia que haurem d'explorar. La pròpia dimensió i el dinamisme de la ciutat ens permet, si més no, plantejar-nos-ho seriosament.

Ho apunto aquí, de moment només com una reflexió de caràcter molt personal, que estic obert a compartir dintre del debat d'aquest pacte de futur que, insisteixo, necessitem més que mai.

La quarta prioritat:

- A Terrassa treballarem per millorar la democràcia i millorar la ciutat

Deia abans que una de les crisis que travessem és política. Hi ha molta gent que, per raons molt diverses, no confia en la política ni en les institucions democràtiques.

Això no pot seguir així. Canviar-ho no depèn només de les persones que ens dediquem a la política o dels partits. Però és evident que hi podem posar molt de la nostra part. Faig aquí un incís per recordar la frase de Rafael Campalans: "Política és pedagogia". Ara, política també és comunicació, bona comunicació. Ens cal fer molta més pedagogia democràtica. I això vol dir més comunicació, més explicar, donar la cara i escoltar.

En el cas de l'Ajuntament de Terrassa, sempre ens hem cregut i hem practicat la participació, el diàleg i la transparència. En els darrers anys hem introduït moltes innovacions en aquesta línia i n'haurem d'introduir més en el futur, sens dubte.

En els darrers mesos m'he reunit amb moltes entitats. Així es millora la qualitat democràtica. Amb el meu equip, estarem sempre a prop de les entitats i de la gent. I amb elles treballarem per trobar nous espais de participació.

Aquesta és la nostra modesta aportació a la millora de la democràcia que sens dubte s'ha de portar a terme a tots els nivells en el nostre país, per combatre els perills de la desafecció política, de l'allunyament de molts ciutadans i ciutadanes de les institucions públiques.

Justament en la nostra experiència recent trobem una fórmula que ha donat excel·lents resultats i que té grans possibilitats en molts camps. Em refereixo al mètode obert i participatiu que hem aplicat en els plans de barris i que probablement sigui el millor resultat d'aquests plans. Una nova manera d'enfocar les decisions, en taules de diàleg i de treball en les quals hi ha l'Ajuntament, els veïns i veïnes i les entitats i associacions que correspongui en cada cas.

És el mètode que estem començant a aplicar als projectes de dinamització comercial de zones com la Rambla o el Vapor Gran i que aplicarem a tots els districtes de la ciutat, cada vegada en més processos.

Es el mètode que demanen per exemple projectes com l'Anella Verda, el desenvolupament dels horts urbans o la incorporació de Terrassa al sistema de les "smart cities": ciutats intel·ligents en les quals entre tots i totes busquem maneres de viure millor.

I també és el mètode que ens ha de permetre consolidar les noves propostes de mobilitat sostenible que hauran de prendre forma a partir del nou Pla de Mobilitat que ja s'està redactant. A la ciutat ens hem de poder moure per a relacionar-nos i ho hem de poder fer consumint menys recursos energètics i amb més salut.

Una millor mobilitat. Sí.

I una ciutat més segura, també. Amb el suport de tota la ciutadania treballarem per optimitzar al màxim els recursos disponibles en matèria de seguretat. La prevenció, la detecció i l'actuació dels diferents professionals implicats sempre que sigui necessari.

També ens cal innovar en aspectes com la neteja. Ara és el moment de fer-ho. Ja estem treballant en una proposta que us presentarem molt aviat, una proposta creativa i participativa. Un compromís, el "Compromís Cívic per la Neteja". El punt de partida serà un canvi en el sistema de recollida actual, substituint-lo pel de càrrega lateral, que és més eficient: no per recollir més, sinó per fer-ho millor.

Hem de fer la ciutat molt més nostra. Cada dia, en cada vegada més àmbits, corresponsabilitzar-nos, participar més activament. Haurem de superar el model passiu del "pagar impostos i que m'ho facin" i enriquir-lo amb la participació activa de la ciutadania, amb la implicació de tots nosaltres en moltes activitats o serveis, com la neteja de la ciutat i el civisme.

I això implica, també, fer una societat cada vegada més democràtica.

AMIGUES I AMICS,

A Terrassa, avui obrim camí a l'esperança i a l'esperit optimista i constructiu.

Amb por no anirem enlloc. Amb l'esperit pessimista i negatiu, tampoc. Per canviar les coses per fora primer s'han de canviar per dintre. En paraules de Cesare Pavese, "lliure és qui s'insereix en la realitat i la transforma, no qui es mou rere els núvols".

Em comprometo a treballar, amb el meu equip, per donar esperança a la ciutadania. Això no vol dir negar la realitat, en absolut. Vol dir conèixer-la i fer-li front, i també lluitar contra el pessimisme, contra el catastrofisme, contra aquest clima negatiu que ens frena i ens angoixa.

Hem de ser radicalment realistes i no enganyar-nos ni deixar que ens enganyin. Això és el que va passar, en part, fa uns anys, quan ens van fer creure que tot aniria bé per sempre. Molta gent ens ho vam creure, amb més o menys entusiasme o ingenuïtat.

No hem de repetir això de cap manera. No ens hem d'enganyar més. Però tampoc no podem sortir d'aquesta etapa fosca i difícil amb l'esperit depressiu que s'està apoderant d'aquesta societat. No del tot, és cert. Quan veig algunes de les protestes que sacsegen les nostres consciències, a vegades hi estic d'acord i d'altres potser no, però reconec que, més enllà del sentiment d'indignació que expressen, són un signe d'esperança.

Aquestes protestes són part de la resposta, en molts casos humanament i socialment comprensible. Però no n'hi ha prou amb protestar, no n'hi ha prou amb dir que no.

Hem de passar a l'esperança positiva, constructiva, voluntariosa. L'esperança que genera oportunitats de futur. Recordo que quan ja estava a punt d'acabar la llicenciatura de ciències Polítiques vaig llegir a Gramsci que deia ,front al "pessimisme de la intel·ligència, l'optimisme de la voluntat".

Posaré alguns exemples d'aquesta forma d'esperança que implica, una vegada més, la capacitat de tenir ambició i la fortalesa d'una ciutat que sap sumar esforços.

La candidatura de La Seu d'Ègara a Patrimoni de la Humanitat n'és un exemple. Aquest és un dels grans reptes immediats que tenim plantejats com a ciutat, uns reptes que requereixen cooperació i compromís, uns reptes que són de tothom i de ningú alhora, perquè són uns reptes comuns, de ciutat.

Aconseguir aquest objectiu ens permetrà no només situar-nos amb força al mapa del món i donar un valor universal al nostre patrimoni històric i cultural, sinó que també ens ha permetre potenciar l'economia terrassenca, crear noves oportunitats per generar riquesa i feina. L'entusiasme ciutadà, que s'anirà desvetllant en els propers mesos, ens obrirà una excel·lent oportunitat de futur, que hem d'aprofitar intel·ligentment.

Es un cas similar al d'una sèrie d'edificis o equipaments que tenen moltes possibilitats i que ens hem de replantejar en profunditat. La Casa Baumann, el Parc de Desinfecció, la Masia Freixa, la Masia de Ca n'Anglada, o tants altres. Són edificis que han d'esdevenir autèntics motors per al conjunt de la ciutat i per al seu entorn més immediat, que hem de posar en joc per treure'n rendibilitat social, cultural i econòmica alhora. Es a dir, una vegada més, per dinamitzar la ciutat, per buscar noves oportunitats de progrés i de millora.

I el mateix podem aplicar a àmbits o sectors que amaguen excel·lents oportunitats de progrés. N'esmentaré només un, el de les persones amb discapacitat, que acostumem a veure només des d'un punt de vista assistencial o de suport. Si volem, podem fer un salt qualitatiu extraordinari. Penso, per exemple, en la possibilitat d'organitzar a Terrassa una edició dels jocs Special Olympics. Llanço la pregunta a totes les entitats del sector, amb algunes ja n'hem parlat informalment, per saber si creuen que Terrassa està preparada per assumir un repte com aquest. Em sembla que ja sé quina serà la seva resposta, quan els faci la pregunta. Un sí rotund. Fem-ho, doncs.

Un enfocament similar l'aplicarem a les inversions municipals. No estem en condicions de fer-ne moltes, però sí totes les que siguin possibles. Esmentaré només alguns exemples. La nova urbanització de la carretera de Rubí, l'esponjament d'habitatges a Ca n'Anglada o la plaça de la Maurina i el nou equipament cívic que hi està previst, si la Generalitat respecta els seus compromisos amb el pla de barris: la nostra voluntat és fer-ho, però no ho podem fer tot sols.

Altres exemples d'aquest esforç inversor són la finalització de les obres a l'antic poble de Sant Pere, l'alberg per a persones sense sostre, el carrer Provença, el nou pont a Can Parellada i a la zona del

Parc de la Llar, o els accessos al casal de Can Boada per completar l'accessibilitat per a tothom en aquest indret i en general a tota la ciutat.

I sense oblidar esforçar-nos per repensar els serveis i equipaments avançant en millores que els facin més eficients energèticament i més sostenibles mediambientalment. Una ciutat que no sigui sostenible ambiental i energèticament i que no sigui respectuosa amb el medi en general i amb el seu entorn immediat en particular; no serà ciutat en anys a venir!

Això no és tot el que voldríem fer, però sí el que podem assegurar que farem. I garanteixo que, si és possible, intentarem incrementar una mica aquesta llista, pensant sempre en criteris de rendibilitat social i també de màxim rigor en l'administració del pressupost municipal.

I encara tinc dos altres exemples a exposar. El Metro de Terrassa o l'autovia orbital B-40. Dues infraestructures imprescindibles per a la nostra ciutat, que estan a mitges, que no té sentit no acabar. Comprenc les dificultats del moment, però no deixaré de reclamar que aquestes infraestructures es completin i es posin en funcionament el més aviat possible.

I així en tants altres sectors, àmbits o llocs de la ciutat. Anem a buscar les oportunitats, siguem creatius i ambiciosos, segur que ens en sortirem.

Estic segur que retrobarem la força i l'esperança, que ho farem cada vegada més gent, que anirem impulsant un canvi d'estat d'ànim de la ciutat i del conjunt del país.

A vegades és possible trobar aquesta força, aquesta esperança, en uns versos, en una cançó. Fa trenta anys va morir a Terrassa un poeta que va triar la nostra ciutat per viure després d'un llarg exili. Era Agustí Bartra, acompanyat de la seva inseparable parella literària i vital, Anna Murià. I això m'ha portat a triar uns versos del gran poeta terrassenc, català i universal que va ser Agustí Bartra...

Diu així:

*I quan arribarà el dia que esperem
-forjat en la nit llarga de la boca cosida-
al nostre crit de joia s'alçaran les muntanyes
i les aigües del mar ballaran una sardana.*

*El vent i la meva ànima, abraçats en la llum,
faran un sol ocell d'ales noves i immenses
que, volant amb el xiscle de tot el nostre poble,
obrirà l'avantguarda del cel sense tempesta.*

*Quan arribarà el dia que esperem
-de tiges federades dessota un sol unànime-
arriarem les ombres dels anys i de la lluita
i el so de les campanes rodolarà per l'herba!*

Són versos d'esperança, de fe en el futur

Em comprometo, des d'ara, a contribuir (en tot allò que pugui) a fer-lo possible.

Aquestes són les principals prioritats que em marco per als propers anys, que plantejo en aquest Ple i que proposo al conjunt de la ciutat. Estic convençut que aquest és el camí que ens convé a tots i a totes, el camí que ens porta a trobar l'esperança i la fe en el nostre futur.

Hi ha molta a feina a fer, moltes coses a parlar i poc temps per perdre.

Ho he dit abans i ho torno a dir ara. Gràcies a la molta feina que s'ha fet fins ara en aquest Ajuntament, gràcies a l'esforç de les empreses i dels emprenedors en tots els sectors, gràcies al suport que hem tingut d'altres administracions, gràcies al dinamisme de la ciutat, a l'esforç quotidià de tots els ciutadans i ciutadanes, Terrassa està ben preparada no només per fer front a la crisi sinó per sortir-ne.

No abans que ningú, però sí els primers.

Com Alcalde, em comprometo a tenir sempre presents els valors i els principis que els apuntava al començament i treballaré per estar a l'alçada de l'exigència ètica i política que representen.

Em comprometo també a complir el full de ruta que he presentat. I sens dubte, faré del diàleg i la proximitat les claus per aconseguir que entre tots i totes trobem el camí d'un futur millor i l'esperança i la força que necessitem per fer la Terrassa que volem.

Moltes gràcies.